

כיצד אפשר להתקרב לקב"ה?

הרב יובל שרלו, ראש ישיבת ההסדר פ"ת ומרצה במכללה

לעתים, רוצים להתקרב לקב"ה ולא יודעים כיצד. לפעמים מדובר בתלמידה המספרת לך שהיא מנסה לפגוש את ה' בתפילה, ולא מצליחה. היא מנסה לפגוש את ה' בלימוד תורה, ולא מצליחה. לעתים, זה קושי שאינו רק של תלמידה, אלא שלי. הרב שרלו מציע דרך נוספת למפגש שלי עם בוראי.

פעמים רבות אנו עומדים מול עצמנו או מול תלמידים ותלמידות אשר חשים שאיבדו את אמונתם. תפילתם אינה כמימים ימימה, תחושת הקשר עם הקב"ה שונה, קיום המצוות מתרופף, ויש להם שאלות עמוקות ביחס לעולמם הדתי. המדובר באנשים שלא החליטו להתרחק. להפך, הם מבקשים להתקרב מאוד, אולם לא מוצאים בתוך עצמם ובתוך נשמתם את הדרך לעשות זאת. הם מחפשים כיצד להתקרב, ולא מוצאים. יש המציעים להם ללמוד אמונה, אולם הם לא מוצאים ספר אמונה המדבר אליהם בשעה זו, שהרי מה שמטריד אותם הוא לא בתחום הקוגניטיבי או הפילוסופי, כי אם משהו המצוי בעולם החוויה וההתחברות – ולזה ספרי אמונה אינם מהווים מזור. יש המציעים להם לקיים מצוות במישור הטכני, מתוך אמונה ש'אחרי הפעולות יימשכו הלבבות', והם מוכנים לעשות זאת, אולם חלקם אינם מצליחים במשך זמן רב ללכת בדרך זו, שכן אין היא מחוללת בלבם דבר; יש המציעים להם ללמוד תורה, מתוך אמונה שהמאור שבה ישיבם למוטב, אולם הם לא חשים עצמם כסוטים שעזבו את ה'מוטב', מה עוד שמצוקותיהם נמצאות בתחום הנשמתי ולא בתחום ההכרה. יש להדגיש כי כל אחת מהדרכים אכן טובה לחלק מאתנו ולחלק מתלמידינו. יתרה מזאת, לעתים לאותו אדם עצמו יש זמנים שמתאימה לו דרך אחת, ויש זמנים שמתאימה לו אחרת, ובוודאי יש גם דרכים נוספות. ברצוני להציע דרך נוספת להתחברות נשמתית מיוחדת, שראיתי בה ברכה מרובה. דרך הבנויה על דברי הלל הזקן הנודעים, בשעה שעמד הגוי לפניו וביקש שילמד אותו את כל התורה על רגל אחת.¹ תשובתו הנודעת של הלל הייתה להתחיל ב"מה ששנוי עליך אל תעשה לחברך". מניסיוני למדתי, שפעמים רבות פוגשים את הקב"ה באופן כזה.

לאמור: עלינו לנסות לחוש כאילו אנו באים להתגייר מחדש. כמתגיירים מחדש אנו מקבלים על עצמנו לחיות בעולם בצורה מיוחדת מאוד – להיזהר שלא לפגוע ולא להזיק, לא להחניף ולא לזייף, לא לעצבן ולא להיות אנוכי – וכל זה כחלק מתפישה **דתית** עמוקה. דוגמה טובה לדבר היא הכרעה פנימית להקפיד בענייני לשון הרע **כחלק מהחוויה הדתית**. האדם מגלה פתאום שהוא פוגש את ריבונו של עולם במאבקו הפנימי, המחייב אותו לסתום את הפה בשעה שהוא רוצה לומר משהו מכוער, ולהיזהר בדיווח על שיעור מסוים כדי שלא לסטות משורת היושר. מעבר לעובדה שהוא עושה דבר-מה שהוא נכון מאוד ואמיתי מאוד, ומונע פגם מאנשים שאמרו עליהם דברים מכוערים או שחשפו דברים שאין הם מעוניינים שייחשפו, הוא פוגש כך את ריבונו של עולם המצווה עליו דברים הנוגעים לחיים המאוד אינטימיים שלו.

¹ מסכת שבת דף לא.

קיום מצוות לשון הרע לדוגמה יכול להפוך לחוויה דתית עצומה, ולדרך למפגש מחודש שלנו עם הקב"ה. האדם אומר לעצמו כי הוא שותף עם ריבונו של עולם בעיצוב הוגן ונכון של החברה, בעשיית הטוב במציאות, ובניסיון לבער את הרע מתוכנו. הוא חש כי תודעת הקב"ה מלווה אותו לאורך כל היום, ובעיקר בעשיית אחד הדברים המרכזיים בחייו – הדיבור.

החלטה לפגוש את הקב"ה דרך מאבק יום-יומי להימנע מאמירת לשון הרע, מהווה מפגש דרך ה'סור מרע'. ניתן בהמשך לנסות לפגשו גם דרך ה'עשה טוב'. כלומר, מכוח אמונתו הדתית יחפש האדם בכל עת ובכל זמן כיצד לעשות טוב, בדיוק כמו שהיה רוצה שיעשו לו. חווייתו הדתית ממשיכה לא רק לסייע לו להימנע מעשיית הרע, אלא אף מכוונת אותו לעשיית הטוב – **כחלק ממפגשו עם הקב"ה**. הוא הולך בדרכו של אברהם אבינו שביקש להיטיב לבריות ועשה חסד כחלק מאמונתו בקב"ה, אשר מצווה לעשות צדקה ומשפט; הוא ממשיך בדרך של אהרון הכהן אשר היה רודף שלום ואוהב שלום, ומכוח האמונה בריבונו של עולם עסק בהשכנת שלום. השילוב שבין עשייה בתחום הקרוב לאדם לבין ההכרה שדווקא בתחום זה ניתן לפגוש את ריבונו של עולם, ושעצם החתירה לטוב ולאמונה היא עצמה חתירה דתית עמוקה – מהווה אצל חלק מאתנו ואצל חלק מתלמידינו מפגש מחודש באמונתם ובקשר האינטימי מאוד שיש להם עם ריבונו של עולם.

אחר כך ניתן לטפס עוד. לאחר שפגשנו את החוויה הדתית מחודש בתחום של עשיית הטוב עם הבריות ומניעת הרע, אנו מטפסים עוד ועוד לקומות גבוהות יותר, ואז חודרים שוב לתחום של מצוות נוספות, לעניינים שבין אדם למקום, ומחדשים את הברית הגדולה עם הקב"ה. דרך זו מסייעת לאנשים רבים למצוא נקודת עוגן, גם בשל העובדה שהיא פותחת בפניהם אפשרות לבסיס רוחני של עשייה בתחומים שהם נכונים, בין אם נעשים מתוך חיי אמונה ובין בלעדיהם (שהרי הזהירות מלשון הרע היא חיונית בכל סוג של חברה). היא פותחת בפניהם גם מבוא מחודש למפגש עם הקב"ה, כמתקן עולם וכחותר לטובתם של הבריות באופן מעשי ממש. אז כבר ניתן לשוב ולעסוק גם בלימוד תורה ואמונה, בחיזוק של שמירת המצוות וכד'. בכך אנו פוסעים שוב בנתיב של הלל הזקן, אשר אין לנו מורה רוחני גדול ממנו בראשית דרכה של התורה שבעל פה הכתובה.

בהצלחה,
יובל שרלו